

In alle Staten

Ik neem aan dat u nu al weet waar ik het over zal hebben. Wanneer u deze gedachtenspingsels onder ogen krijgt moet het nog 18 maart worden, is het 18 maart of zijn we die 18de maart al gepasseerd. En wat hebben we of hadden we op die 18de maart? Gewoon, de verkiezing van de parlementen van onze Nederlandse provincies, ook wel Provinciale Staten genoemd. En die Provinciale

Parlementen kiezen daarna weer hun eigen Gedeputeerde Staten en de leden van De Eerste Kamer ook wel de Senaat genoemd. Haar leden noemen we ook wel Senatoren. Dat geldt ook voor de vrouwelijke leden van die Senaat, want de naam Senatrices heb ik nog nooit horen vallen. In mijn jeugd jaren hadden die Senatoren hun eigen sigaren, want er was een merk sigaar dat Senator heette en die hadden mooie bandjes rond hun sigaren.

Genoeg gerookt en terug naar de Staten. Onze Provinciale Staten zijn bij het merendeel van het Volk vrij onbekend. Ze kennen de naam wel, weten misschien nog een Commissaris van de Koning in Zeeland rondhuppelt, hebben wellicht ook nog van een Griffier gehoord. Ze weten ook dat er Statenleden zijn, maar wie dat zijn en wat die doen, is minder bekend. Een enkeling daarvan stoot nog wel eens door naar het grote Haagse parlement, zoals ooit Aad Kaland, Huib Eversdijk, Siem Buys en Ad Koppejan, maar de meesten verblijven in de schaduw van de grote politiek en worden als grijze muizen beschouwd. Niet leuk natuurlijk, maar voor hen wel de bittere waarheid.

Toch krijgen die lieden heel wat belangrijke onderwerpen voor hun kiezen. Denk eens aan de verdieping van de Westerschelde en de Ontpoldering van de Hedwigepolder. Helaas hadden ze daarin niet het finale woord, want dat valt in Den Haag. Sommigen van die Statenleden kun je “Mannen van Stavast” noemen, want ze waren en bleven tegen de ondergang van vruchtbare grond en een mooi landschap. Anderen zeiden dat ze “Natuurbeschermers” waren en wilden de ondergang van de grond en de polder en sommigen “zwabberden” van “voor naar tegen” en weer terug.

Andere zaken waar ze wel wat over te zeggen hebben zijn de Westerscheldetunnel, Zeelandbrug, de veren bij Breskens en heel veel wegen. En laten we Delta en het Havenschap ook niet vergeten. Ze nemen soms belangrijke beslissingen, maar soms worden die uit hun handen genomen en praten de Haagse bewindvoerders daar tot in den treure over en nemen zij daarover een besluit, vaak zonder te weten waarover ze besluiten, omdat ze Zeeland of een andere provincie waarover wordt gepraat ooit te zijn geweest. En als het verdict dan gevallen is moeten een minister of zijn of haar staatssecretaris het besluit uitvoeren.

De echt bekende landelijke politieke partijen zijn allen in de Staten vertegenwoordigd en we hadden ook één enkele lokale partij. Nu deden er verschillende mee, want ze dachten allemaal dat ze het beter wisten. Er was zelfs een partij waar vrij bekende leden van CDA, PvdA en VVD samen op één lijst stonden. Hoe wil je dan dat de mensen je serieus nemen?

Op het moment dat deze gedachtenkronkels op de deze website verschijnen is de uitslag van de verkiezingen nog niet bekend. De kandidaten zitten de kandidaten zo gezegd nog nagelbijtend af te wachten of ze wel of niet gekozen zullen worden of ze ijsberen heen en weer in hun respectievelijke verblijven of lopend al duimend door de Zeeuwse dreven om toch maar gekozen te worden. En dan die 18de maart. De stemlokalen gaan open en de kandidaten stormen er op af en brengen hun stem uit. Eén stem hebben ze in ieder geval en dan begint het lange, lange en bange wachten. De nagels worden korter, de ijsberen worden moede van het wandelen en het knippen van de duimen gaat ze steeds moeizamer af. 18 maart 2015 om 21.00 uur gaan de stemkantoren na een dag van lang wachten voor de bemensing, dicht, de bussen worden op hun kop gezet en de stembiljetten rollen eruit. Ik zal u besparen wat voor een hemeltemgend werk er dan volgt en dat alleen omdat één ministeres jaren geleden dacht dat mensen van 50 meter afstand konden zien hoe andere mensen via de computer stemden. Met dat besluit dat die minister haar bijnaam geen eer aan, want van Guusje Geluk, werd ze Guusje extra werk.

En als dan rond een uur of half twee 's nachts de uitslag bekend is zijn de kandidaten in alle staten. Ze huilen van geluk, omdat ze gekozen zijn, of van verdriet of woeden, omdat ze niet gekozen zijn. En in een ander gebouw gaat dat net zo, want daar zien weer andere lieden hun kans op een riant beloning waarheid worden of in rook vervliegen, want we konden op diezelfde 18de maart ook nog mensen voor het besturen van onze polders kiezen, maar dat is

weer een verhaal apart. Wellicht dat ik u daar in de toekomst ook nog eens over kan vermaken.

Augustinus